

Dosarul nr.1ra-724/2022
1-21133394-01-1ra-16052022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Rotaru Lilian și de către avocatul acestuia, Corolevschi Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Rotaru Lilian xxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.09.2021 – 29.11.2021;

Instanța de apel: 23.12.2021 – 22.02.2022;

Instanța de recurs: 16.05.2022 – 19.10.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 noiembrie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Rotaru Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă depusă de partea vătămată și apărătorul acestuia privind încasarea prejudiciului material în procesul penal respectiv, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța civilă.

A fost admisă acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral, fiind dispusă încasarea din contul lui Rotaru Lilian în beneficiul lui Burlac Serghei, suma de 8 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

A fost dispusă încasarea de la Rotaru Lilian în beneficiul statului suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Rotaru Lilian, deținând permisul de conducere cu numărul de înregistrare xxxx eliberat la data de 27.06.2007, eliberat pentru categoriile „A” și „B”, la data de 19.07.2021 aproximativ la ora 19 și 10 minute a urcat la volanul autoturismului tip taxi marca „Toyota” model „Prius” cu numărul de înmatriculare xxx, care aparține cu drept de proprietate SRL „Legilux”, pe care l-a condus prin municipiul Bălți unde, deplasându-se pe strada Bulgară din municipiul Bălți spre intersecția cu traseul R-6, în momentul în care a ajuns la intersecție în apropierea de stația de alimentare PECO „Petrom”, neglijând prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, unde la pct.3 este stipulat că „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, cu încălcarea celor menționate la pct. 40 subpct. 3) „Virările trebuie executate astfel încât la ieșirea din intersecție vehiculul să nu ajungă pe banda de sens opus”, cu încălcarea prevederilor punctului 42, conform căruia „intrarea pe banda extremă stângă destinată circulației în sens opus este interzisă”, punctului 43 subpunct 3 litera a), potrivit căruia conducătorii vehiculelor sunt obligați „atunci când carosabilul este delimitat prin liniile marcajului, circulația vehiculelor trebuie să se efectueze strict în limitele benzilor, iar intersectarea liniei discontinue este permisă numai pentru efectuarea manevrei”, punctului 45 subpunct 1, conform căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”, punctului 45 subpunct 2, potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, punctului 51 subpunct 1, conform căruia conducătorii vehiculelor sunt obligați „înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că: a) nici un conducător de vehicul care îl urmează nu a început depășirea; b) cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preseleca spre stânga; c) poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează a fi depășit permite executarea acestei manevre; d) poate să revină pe banda precedentă fără a stânjeni vehiculul depășit”, fără a se asigura referitor la securitatea în traficul rutier, a efectuat manevra de virare spre stânga, a ieșit în intersecție și a intrat pe banda destinată pentru circulația în sens opus, neglijând marcajele rutiere, în rezultatul cărui fapt a fost tamponat de automobilul marca „Opel” model „Astra” înregistrat în Lituania cu numărul de înmatriculare xxxx, care era condus de către Burlac Serghei, care se deplasa regulamentar din direcția sensului giratoriu „Rîșcani” spre str. Bulgară mun. Bălți.

Ca rezultat al accidentului rutier, conducătorul automobilului marca „Opel” model „Astra” Burlac Serghei a fost transportat la Spitalul municipal Bălți, din accident rezultând vătămarea corporală a acestuia. Astfel, conform raportului de expertiză judiciară nr:202110D0457 din 16.08.2021, la examinarea medico-legală a cet. Burlac Serghei s-au depistat fractură deschisă ambele oase gambă dreaptă în 1/3 medioproximală cu deplasare, care este periculoasă pentru viață și în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămare gravă. Între leziunile descrise și accidentul rutier produs e o legătură directă de cauzalitate.

Acțiunile inculpatului Rotaru Lilian au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rotaru Lilian în baza art.264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar neaplicarea pedepsei complementare nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Prima instanță a dat o apreciere subiectivă și neargumentată ce ține de aplicarea art.79 Cod penal, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2022, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în latura pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Rotaru Lilian recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Rotaru

Lilian în baza art.264¹ alin.(3) lit. a) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței în latura pedepsei complementare întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpatul Rotaru Lilian.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță a ținut seama de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, recunoașterea faptei, comportamentul inculpatului în cursul procesului penal, corect stabilindu-i inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani.

Astfel, instanța de apel a reținut, având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptei comise, ținând cont de persoana celui vinovat, prima instanță corect a reținut că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, ne fiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a aplicat prevederile art.79 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului Rotaru Lilian, întrucât la stabilirea pedepsei complementare prima instanță nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, ce determină principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale, scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și neîntemeiat a aplicat în privința lui Rotaru Lilian doar pedeapsa principală sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, și nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și astfel nejustificat i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Instanța de apel a menționat, că în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat prezența căror va circumstanțe excepționale care ar înlătura aplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința inculpatului, iar faptele că inculpatul și-a recunoscut integral vina, nu are antecedente penale nestinse, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai, are la întreținere 2 copii minori, este unicul întreținător al familiei, nu pot fi recunoscute drept circumstanțe excepționale în sensul art.79 Cod penal, deoarece acestea sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează o persoană, astfel, ele nu se încadrează în cele excepționale,

deoarece nu corespund cerințelor de apreciere descrise în art.79 alin.(1) Cod penal și nici într-un caz nu micșorează gravitatea faptei comise.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că, în pofida faptului că infracțiunea săvârșită de către Rotaru Lilian face parte de categoria infracțiunilor grave potrivit prevederilor art.16 Cod penal, de fapt infracțiunile din domeniul transportului prezintă un pericol social sporit pentru societate, având în vedere că încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere de către conducătorii auto este în creștere, unde ca rezultat sporește și numărul accidentelor rutiere cu urmări grave.

Astfel, instanța de apel a accentuat că careva temeiuri pentru aplicarea în speță a prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal nu sunt.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, la numirea mărimumii și formei pedepsei complementare în privința inculpatului Rotaru Lilian urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptei săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală și contravențională, astfel reeducarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzute de articolul incriminat - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Rotaru Lilian, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, în latura pedepsei complimentare și menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

În dezvoltarea argumentelor recursului, susține că la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră recurentul că, în speță, este posibilă aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, deoarece a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai, are la întreținere 2 copii minori, este unicul întreținător al familiei, întrucât aceste împrejurări se încadrează în circumstanțe excepționale și corespund cerințelor de aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sub aspectul neaplicării pedepsei complimentare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

5.1. Avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea acesteia, în latura pedepsei complimentare aplicate inculpatului și menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art.art.61, 75 alin.(1) Cod penal, și eronat a exclus prevederile art.79 Cod penal, ignorând astfel, circumstanțele în care inculpatul Rotaru Lilian s-a căit sincer de cele săvârșite, a înaintat cerere ca cauza să fie examinată în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură

penală, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai, are la întreținere 2 copii minori, este unicul întreținător al familiei, aceste împrejurări se încadrează în circumstanțe excepționale și corespund cerințelor de aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, sub aspectul neaplicării pedepsei complementare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în privința inculpatului.

Subliniază că, potrivit prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Conform art.79 alin.(1¹) Cod penal, introdus prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1), din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, instanța de recurs atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și 10) când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul,

că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recursuri, se atestă că recurenții invocă dezacordul aplicării pedepsei complimentare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Raportând însă argumentul invocat la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

Astfel, având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama

de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recursurile declarate, se solicită aplicarea în privința inculpatului Rotaru Lilian doar pedeapsa principală sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, și nu aplicarea pedepsei complementare obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, însă Colegiul penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel, este întemeiată și legală.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară aplicarea pedepsei complementare obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în privința inculpatului Rotaru Lilian, întrucât în cadrul ședinței de judecată nu s-a constatat prezența căror va circumstanțe excepționale care ar înlătura aplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința inculpatului, iar faptele că inculpatul și-a recunoscut integral vina, nu are antecedente penale nestinse, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai, are la întreținere 2 copii minori, este unicul întreținător al familiei, nu pot fi recunoscute drept circumstanțe excepționale în sensul art.79 Cod penal, deoarece acestea sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează o persoană, astfel, ele nu se încadrează în cele excepționale, deoarece nu corespund cerințelor de apreciere descrise în art.79 alin.(1) Cod penal și nici într-un caz nu micșorează gravitatea faptei comise.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este din categoria infracțiunilor grave), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului (acesta anterior a fost judecat, pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză) și condițiile de viață ale familiei sale.

Colegiul penal reține că, instanța de apel a conchis în mod corect, că în cazul inculpatului Rotaru Lilian, careva temeiuri pentru aplicarea în speță a prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal nu au fost stabilite.

Astfel, individualizând pedeapsa inculpatului Rotaru Lilian, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea acesteia, instanța de apel a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele

să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recursurile declarate nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Rotaru Lilian și de către avocatul acestuia, Corolevschi Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Rotaru Lilian xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie